KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 14. OKTOBER 1977 [1]

NTN TOYO Bearing Co., Ltd.
mod Rådet for De europæiske Fællesskaber

Sagerne 113/77 R og 113/77 R-Int.

I sagerne 113/77 R og 113/77 R-Int.,

NTN TOYO BEARING CO., LTD., Osaka, på egne vegne samt for sine datterselskaber eller tilsluttede selskaber NTN Wälzlager (Europa) GmbH, Erkrath, NTN-Roulements Sidag S.A., Schweighouse-sur-Moder og NTN Bearings-GKN Ltd., Burntwood, Walsall, repræsenteret af Dr. W. Stoecker og Malte Sprenger, advokater i Düsseldorf, Dr. Werner von Simson, professor i retsvidenskab ved universitetet i Freiburg-Breisgau, og Martin von Simson, advokat ved Middle Temple, London, med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Danielle d'Itnart, 11 A, Boulevard Prince Henri,

sagsøger,

og

1) NIPPON SEIKO K.K., Tokyo,

2) NSK BEARINGS EUROPE LTD., London,

3) NSK KUGELLAGER GMBH, Ratingen,

4) NSK FRANCE S.A., Clichy,

repræsenteret af Jeremy Lever, Queen's Counsel ved Gray's Inn, David Vaughan, advokat ved Inner Temple, London, og advokatfirmaet Coward Chance, London, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. C. Wolter, 2, rue Goethe,

intervenienter,

mod

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af dets juridiske konsulent, Peter Brückner, bistået af Beseler, juridiske konsulent for Kommissio-

1 — Processprog: Engelsk.

nen for De europæiske Fællesskaber, og med valgt adresse hos Van den Houten, Den europæiske Investeringsbank, Place de Metz,

sagsøgt,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

1. Artikel 15, stk. 1, litra a) i Rådets forordning (EØF) nr. 459/68 af 5. april 1968 om beskyttelse mod dumping, præmier eller subventioner fra lande, der ikke tilhører Det europæiske økonomiske Fællesskab (EFT 1968 (I), s. 77; org.ref. JO L 93, s. 1) bestemmer følgende:

»Når det fremgår af en foreløbig undersøgelse af sagen, at der er tale om dumping, og der foreligger tilstrækkeligt bevis for en skade, og når Fællesskabets interesser desuden kræver omgående indgriben, skal Kommissionen . . .:

. . . i form af en midlertidig antidumpingtold fastsætte det beløb, for hvilket der skal stilles sikkerhed, og hvis betaling skal ske i overensstemmelse med den senere af Rådet i henhold til artikel 17 trufne beslutning,

. . .

. . . foreskrive, at disse varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet gøres afhængig af en sikkerhedsstillelse på størrelse med det forannævnte beløb«.

Især under henvisning til den nævnte artikel har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved forordning (EØF) nr. 261/77 af 4. februar 1977 (EFT L 34, s. 60):

— pålagt kuglelejer, koniske rullelejer og komponenter til sådanne med oprindelse i Japan en midlertidig antidumpingtold på 20 %;
— foreskrevet, at disse produkters overgang til fri omsætning er betinget af et depositum, der svarer til beløbet for den midlertidige told.

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 944/77 af 3. maj 1977 (EFT L 112, s. 1) blev den midlertidige told forlænget for en periode på højst tre måneder. Forordningen skulle finde anvendelse »indtil det tidspunkt, hvor en retsakt fra Rådet om fastsættelse af definitive foranstaltninger træder i kraft, dog senest indtil tre måneder efter den 5. maj 1977«.

De endelige omtvistede foranstaltninger blev truffet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1178/77 af 26. juli 1977 (EFT L 196, s. 1) som trådte i kraft den 4. august 1977. Denne forordning:

— pålagde kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan en endelig antidumpingtold på 15 % (artikel 1, stk. 1);
— suspenderede under visse betingelser anvendelsen af denne told (artikel 1, stk. 2);
— foreskrev, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af en midlertidig told i henhold til forordningerne nr. 261/77 og 944/77 med hensyn til produkter fremstillet og udført af — blandt andre — NTN TOYO Bearing Co. Ltd. (herefter benævnt »NTN«) og Nippon Seiko K.K. (herefter benævnt »NSK«), »oppebæres endeligt, for så vidt de ikke overstiger den toldsats, der er fastsat i denne forordning«, dvs. 15 % (artikel 3).

2. Den 20. september 1977 anlagde NTN »på egne vegne samt for sine datterselskaber og tilsluttede selskaber inden for fællesmarkedet« sag mod Rådet og nedlagde påstand om, at artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1778/77, for så vidt som den gælder for NTN og dets datterselskaber og tilsluttede selskaber (herefter samlet benævnt: »NTN-gruppen«), skulle erklæres for uanvendelig (Sag 113/77).

Den 28. september 1977 har NTN desuden i henhold til EØF-traktatens artikler 185 og 186 indgivet begæring til Domstolen om foreløbige forholdsregler, hvorved det bestemmes, at den nævnte artikel 3 »udsættes og ikke kan håndhæves, før Domstolen har truffet afgørelse [i sag 113/77] ... således at Kommissionen uden unødvendig forsinkelse kan instruere medlemsstaternes myndigheder om at afstå fra håndhævelse [af den nævnte artikel 3] og om at frafalde og annullere ethvert krav om betaling« (Sag 113/77 R).

Den sidstnævnte begæring blev indgivet både i NTN's eget navn »og for dets datterselskaber og tilsluttede selskaber inden for fællesmarkedet«. NTN forklarede under den mundtlige forhandling den 10. oktober 1977, at NTN-gruppen i sag 113/77 R, bortset fra NTN selv, bestod af følgende selskaber: NTN Wälzlager (Europa) GmbH, NTN-Roulements Sidag S.A. og NTN Bearings-GKN Ltd.

NTN fremfører især følgende til støtte for sin begæring:

Som det fremgår af sagsakterne insisterer de pågældende britiske, franske og tyske toldmyndigheder på, at NTN-gruppen uopholdelig skal betale beløbene efter den nævnte artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1778/77;

sagsøger er rede til at opretholde den sikkerhed, som er stillet i henhold til forordningerne nr. 261/77 og 944/77 i form af bankgarantier. Under disse omstændigheder er det ikke nødvendigt at insistere på den øjeblikkelige gennemførelse af artikel 3 i forordning nr. 1778/77.

Øjeblikkelig betaling af de krævede beløb ville bebyrde NTN-gruppen med yderligere finansieringsomkostninger. Omkostningerne ved at opretholde sikkerheden angives at være betydelig mindre end den udgift, som NTN-gruppen, hvis den nu skulle betale beløbene efter artikel 3 i forordning nr. 1778/77, endelig ville pådrage sig — endog selv om NTN skulle få medhold i hovedsagen. Det må antages, at de nationale toldmyndigheder i så fald blot ville tilbagebetale de erlagte beløb uden renter.

Rådet nedlægger påstand om, at begæringen ikke imødekommes. Det er ikke lykkedes for det sagsøgende firma at godtgøre, at det vil lide alvorlig og uoprettelig skade, hvis den begærede forholdsregel ikke bliver foreskrevet. Rådet bestrider ikke anbringendet om, at NTN-gruppen ville pådrage sig yderligere finansieringsomkostninger, hvis der skal ske betaling straks. Disse yderligere omkostninger er imidlertid ubetydelige sammenlignet med de pågældende selskabers omsætning og vil kunne erstattes, hvis sagsøger får medhold i hovedsagen. Desuden kræver Fællesskabets interesser, at Fællesskabets forordninger straks efterkommes; i denne sag foreligger der ingen

omstændigheder, som godtgør en undtagelse.

3. Ved et dokument af 7. oktober 1977, indgivet til Domstolen samme dag, anmodede NSK og dets datterselskaber NSK Bearings Europe Ltd., NSK Kugellager GmbH og NSK France S.A. (herefter samlet benævnt: NSK-gruppen) i medfør af artikel 37 i protokollen vedrørende statutten for EØF's Domstol om at måtte indtræde i sag 133/77 R til støtte for NTN. Selskaberne nedlagde desuden under den mundtlige forhandling påstand om, at Rådet idømmes interventionsomkostningerne.

De ovennævnte selskaber anfører, at de har en interesse i at NTN's begæring om foreløbige forholdsregler efterkommes. De anfører, at de også har til hensigt straks at anlægge sag med påstand om, at det statueres, at artikel 3 i forordning nr. 1778/77 ikke kan finde anvendelse og samtidig indgive begæring om foreløbige forholdsregler. Hvis Domstolen skulle afvise NTN's begæring, ville der bestå fare for, at dens afgørelse var baseret på principbetragtninger, som ville kunne forhindre den i at efterkomme en tilsvarende begæring fra NSK-gruppen.

Den 10. oktober 1977 anlagde NSK-gruppen sag ved Domstolen med påstand om at det statueres, at den ovennævnte artikel 3 ikke kan finde anvendelse, og en begæring om foreløbige forholdsregler (sagerne 119/77 og 119/77 R).

NTN anfører, at det ikke har nogen indvending mod, at de pågældende selskaber indtræder som intervenienter. Rådet nedlægger imidlertid påstand om, at anmodningen om intervention ikke imødekommes. Det anføres, at NSK-gruppen ikke har godtgjort nogen interesse i resultatet af sag 113/77 R, da hver af de to begæringer om foreløbige forholdsregler skal afgøres selvstændigt.

4. Den 10. oktober 1977 afgav parterne mundtlig forklaring for præsidenten for Domstolen og besvarede spørgsmål, der blev stillet af præsidenten vedrørende NSK-gruppens anmodning om at måtte intervenere og vedrørende NTN's begæring om foreløbige forholdsregler. NTN forklarede, da der ikke var nogen repræsentant til stede for NSK-gruppen, at hvis begæringen om foreløbige forholdsregler ikke skulle blive imødekommet, vil NTN eller NTN-gruppen blive påført en af NTN nærmere angivet yderligere månedlig udgift af en betydelig størrelse, indtil der afsiges dom i hovedsagen, sag 113/77. NTN anmodede om, at de ovennævnte nærmere angivelser måtte blive behandlet som fortrolige.

Grunde

1 1. NSK-gruppen har godtgjort, at den har en interesse i afgørelsen af sag 113/77 R. I den foreliggende situation kan det ikke udelukkes, at betragtninger, som er af afgørende betydning for afgørelsen af denne sag, også kan være af betydning for afgørelsen af sag 119/77 R.

2 NSK-gruppens interventionsanmodning vil derfor være at efterkomme.

3 NSK-gruppens indtræden som intervenient er nært forbundet med denne gruppes begæring om foreløbige forholdsregler, og med dens påstand i

hovedsagen (sagerne 119/77 R og 119/77). Det må derfor anses for hensigtsmæssigt at udsætte afgørelsen om interventionsomkostningerne indtil den endelige dom i sag 119/77.

4 2. Rådet har ikke bestridt, at de pågældende britiske, franske og tyske toldmyndigheder insisterer på, at de betalinger, som er foreskrevet ved artikel 3 i forordning nr. 1778/77, skal ske straks. Det har heller ikke bestridt, at NTN-gruppen vil pådrage sig de af NTN anførte yderligere omkostninger, såfremt sidstnævntes begæring om foreløbige forholdsregler ikke imødekommes.

5 Det har ikke været muligt under nærværende retsforhandlinger endeligt at konstatere, om denne udgift vil blive fuldt erstattet, hvis NTN får medhold i hovedsagen.

6 Under hensyn til den sandsynlige varighed af retsforhandlingerne i hovedsagen kan udgifter af en sådan størrelsesorden som af sagsøger anført ikke anses for ubetydelige.

7 På den anden side har Rådet ikke kunnet påvise, at foreskrivelsen af de begærede foreløbige forholdsregler ville medføre betydelig skade for Det europæiske økonomiske Fællesskab, såfremt NTN skulle opretholde de bestående bankgarantier med de beløb, som skal betales i henhold til artikel 3 i forordning nr. 1778/77, og såfremt NTN ikke skulle få medhold i hovedsagen.

8 NTN har således godtgjort de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde, som umiddelbart berettiger *nødvendigheden* af at udsætte anvendelsen af den ovennævnte artikel 3, for så vidt angår NTN-gruppen (artikel 83, stk. 2 i procesreglementet for Domstolen).

9 Anvendelsen af denne artikel vil derfor være at udsætte i nævnte henseende, indtil der er afsagt endelig dom i sagen *NTN* mod *Rådet* (sag 113/77), på betingelse af og så længe NTN-gruppen fortsat stiller sikkerhed for opfyldelsen af sin forpligtelse med hensyn til de beløb, som den er pålagt at betale i henhold til artikel 3 i forordning nr. 1778/77.

10 Afgørelsen med hensyn til sagsomkostningerne udsættes indtil den endelige dom i sag 113/77.

Ud fra disse grunde,

bestemmer

Præsidenten

i form af en mellemafgørelse

1. **Det tillades Nippon Seiko K.K., NSK Bearings Europe Ltd., NSK Kugellager GmbH og NSK France S.A. at intervenere i denne sag om foreløbige forholdsregler.**

   Afgørelsen om interventionsomkostningerne udsættes indtil den endelige dom i sagen NSK m.fl. mod Rådet (sag 119/77).

2. **Anvendelsen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1778/77 udsættes for så vidt angår NTN, NTN Wälzlager (Europa) GmbH, NTN-Roulements Sidag S.A. og NTN Bearings-GKN Ltd., indtil der er afsagt endelig dom i sagen NTN mod Rådet (Sag 113/77), på betingelse af og så længe disse selskaber fortsat stiller sikkerhed for opfyldelsen af deres forpligtelser med hensyn til de beløb, som de er pålagt at betale i henhold til ovennævnte artikel 3.**

3. **Afgørelsen om omkostningerne ved begæringen om foreløbige forholdsregler udsættes indtil den endelige dom i sagen NTN mod Rådet (sag 113/77).**

Således bestemt i Luxembourg den 14. oktober 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident